

ARVOISA LUKIJA

Tämä historiikki luo kuvan Kuopion Maalarimestariyhdistyksen 100-vuotisesta toiminnasta. Täysi vuosisata monipuolista toimintaa jäsenrytysten hyväksi on arvokas saavutus mille tahansa yhdistykselle.

Jäsenet ovat kokoontuneet pitkistä välimatkoista huolimatta noin 700 kertaa. Yhdistyksen toiminta kattaa silloisen Kuopion ja Pohjois-Karjalan läänien alueet eli nykyisen Itä-Suomen läänin. Ensimmäisen historiikin kokosi kunniapuheenjohtaja Väinö Jääskeläinen yhdistyksen 70-vuotisjuhlaan, jotta julkaistu tieto siirtyisi jälkipolville. Olemme liittäneet sen kokonaisuudessaan tämän historiikin ensimmäiseksi osaksi.

Jääskeläinen kuvaa varsin mielenkiintoisella tavalla koko ammattikunnan kehitysvaiheita ja työtapoja runsaan vuosisadan taakse päin.

Kirjassa mainitaan myös Kuopion alueella toimineet maalausliikkeiden harjoittajat vuodesta 1781 vuoteen 1982.

Myös jäsenten rouvat olivat aktiivisesti kokouksissa mukana aina 90-luvun lopulle saakka. Jostain syystä innostus hiipui, ehkäpä juuri pitkien välimatkojen vuoksi.

Kuopion Maalarimestariyhdistyksen vaiheet ovat samalla osa koko Kuopion historiaa.

Vaikka yhdistyksen pöytäkirjat ovat olleet historiikin keskeisin lähdeaineisto, myös jäsenten muistelot ovat tuoneet lisävaloa yksityiskohtiin.

Haluan kiittää kaikkia historiikin kokoamiseen tavalla tai toisella osallistuneita heidän osuudestaan tämän teoksen aikaan saamiseksi.

Kiitokset toimittaja Anna-Liisa Pekkariselle laajasta asioiden selvittelystä ja kirjoitustyön toteuttamisesta.

Martti Reijonen

puheenjohtaja

Itä-Suomen Pintaurakoitsijat ry (Kuopion Maalarimestariyhdistys ry)

ALKU- SANAT

1.

SATAVUOTIAS YHDISTYS EI HEILU EI HORJU

Kun Väinö Jääskeläinen päätti historiikkinsa, täytti Kuopion Maalarimestariyhdistys 70 vuotta ja historian kirjoittaja Jääskeläinen 75 vuotta. Yhdistyksessä oli tuolloin 17 jäsentä kuten nykyin, 11 kannatusjäsentä, 26 henkilöjäsentä ja 7 vapaajäsentä. Yhdistys toimi vilkkaasti. Jäsenet kokoontuivat kuukausikokouksiin ja vuosikokouksiin, ja vaikuttivat alan kehitykseen Suomen Maalarimestariliiton hallitusjäsenyyden kautta. Yhdistyksen johtokunta, joka koostui aktiivisimmista jäsenistä, kokoontui 2-3 kertaa vuodessa, tarvittaessa useammin. Myös ammattikunnan omassa hankinta- ja jakeluliikkeessä, vuonna 1948 perustetussa Maalarimestarien Oy:ssä, oli Kuopion Maalarimestariyhdistyksen edustus, olihan yrityksen perustajajäsenenä Väinö Jääskeläinen.

1960- ja varsinkin 70-luvulla Kuopion Maalarimestariyhdistyksen toiminta alkoi laajeta maantieteellisesti entistä enemmän. Yhdistys alkoi saada lisää jäseniä Joensuusta, Lieksasta, Outokummusta, Heinävedeltä ja Varkaudesta. Itäsuomalaiset alan yritykset tunsivat tarvetta verkottua kollegoidensa kanssa edunvalvonnan ja näkemystenvaihdon vuoksi, ja lähin paikallisyhdistys oli Kuopiossa. Yhteiset tilaisuudet ja keskustelut uusista tuotteista ja työmenetelmistä, sekä kiperistä kysymyksistä, kuten palkoista, työehtosopimuksista ja kilpailutilanteesta, toivat lisätietoa.

Ensimmäisen 70 vuoden aikana oli Kuopion Maalarimestariyhdistys saanut järjestääkseen Suomen Maalarimestariliiton vuosikokouksen seitsemän kertaa, ja lisäksi kaksi kesäkokousta, yhden Kuopiossa ja yhden Kolilla. Järjestämisvastuu kiersi vuosittain eri yhdistyksissä, ja se nähtiin kunniatehtävänä, josta haluttiin suorittaa kiitosmaininnoin. Viimeisimpänä 30 vuotena on Kuopio saanut vuosikokouksen vuosina 1995 ja 2008. Tämän historian kirjoitushetkellä elämme Kuopion Maalarimestariyhdistyksen sadatta toimintavuotta. Se on melkoinen saavutus. Tämä kertoo siitä, että maalarin ammatti on vanha ja arvostettu, ja osaaminen on kulkenut sukupolvesta toiseen.

2.

1980-LUKU

1983 julkaistiin historiikki 70 vuodesta

Viimeinen Väinö Jääskeläisen historiateksti on vuodelta 1982. Hän kertoo tuosta vuodesta lyhyesti ja ytimekkäästi:

”Toimihenkilöt entiset. Veikko Jääskeläinen kuoli. Väinö Jääskeläisen suorittama tutkimus maalausliikkeen

I.

MARTTI JA EEVA REIJONEN,
MAALAUSLIIKE REIJONEN KY, YLÄMYLLY**”Minkä timpuri voittaa, sen maalari häviää”**

Osoite: Peltisepänpolku 9, 80400 Ylämylly

Pubelin ja sähköposti: 013-851 666, reijonen.martti@gmail.com

www-sivut: www.maalausreijonen.com

Aikaisemmat nimet: Itämaalaus Ky ja Maalaus-Reijonen Ky

Perustamisvuosi: 1977

Liittynyt jäseneksi: 1978

Toimitusjohtaja 2013: Martti Reijonen

Henkilöstö 2013: Keskimäärin 6

Laadunballinta/sertifikaatti: Työmaakohtainen laadunballinta

Keskeisimmät toimialat: Rakennusmaalaus, remonttityöt

Tyypilliset kohteet: Yksityistaloudet, taloyhtiöt, rakennusliikkeet

Erityiset referenssit: -

Martti ja Eeva Reijonen ovat Kuopion Maalarimestariyhdistyksen kantavia voimia. Martti Reijonen on toiminut puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana yhteensä 22 vuotta. Puheenjohtajuus on pieniä katkoja lukuun ottamatta ollut lähes yhtäjaksoista, ja jatkuu edelleen.

Martti Reijonen kuuluu Pintaurakoitsijat ry:n hallitukseen, ja on lukuisia kertoja ollut valittuna edustajana käyttämässä yhdistyksen ääntä liittokokouksissa. Reijonen on maalarimestari ja liiton kunniamestari.

Eeva Reijonen osallistuu yhtiökumppanina myös yhdistyksen toimintaan ja on muutaman kerran yrittänyt puhaltaa henkiin naistoimikuntaa, mutta se ei ole saanut tuulta alleen. Naisjaoston toimintaan ehättäminen on paljolti kiinni pitkistä välimatkoista ja vaimoilla on omat kodin ulkopuoliset ammatit, joissa nykyinen vaativa työyhteisö ottaa veronsa. Ennen maalausyrittäjien puoliset olivat usein kotiäitejä ja heille osallistuminen naistoimintaan oli toivottua virikettä arkeen.

Yhtään naisyrittäjää ei Kuopion Maalarimestariyhdistyksessä ole, alan yrittäjyys on täysin miehinen.

Ammattimiehen jälkeä

Reijoset perustivat ensimmäisen yrityksensä Itämaalaus Ky:n Ylämyllylle vuonna 1977. He myivät yrityksen 1989, mutta jäivät siihen palkollisiksi. Kun firman omistaja kuoli, Reijoset ostivat yrityksen takaisin 1994 ja aloittivat Maalaus-Reijonen Ky:nä. Osakkaana on nyt myös poika Sami.

Martti Reijonen muistelee, millaista arvonantoa nautti maalari ennen.

”Keskon vierastupaan Helsingissä piti laittaa tapetit. Arvokkaaseen rakennukseen kelpasi töihin vain ammattimies ja tapeteiksi vain Sandersonin tapetit. Niinpä Bruunin Kalevi katseli aikansa työtäni, ja sanoi: Sinäpä saat tapetointia jatkaa.”

Reijosen mukaan maalareiden piti aiemmin osata enemmän, tuli tuntee kemialla ja sekoittaa maalit oikeassa suhteessa. Maalit olivat öljymaaleja ja työ tehtiin huolellisesti, pohjasta alkaen, kitaten saumat, ovet ja kalusteet. Sileät ovet vedettiin kiiltäviksi, koska ”himmeä antaa työvirheet anteeksi”. Kiiltävällä tuli myös lujempia, kun malttoi kuivattaa kunnolla. Maalarilla oli leveät lastat ja miehen piti osata sillä työskennellä.

”Ammatti oli arvostettu, oli omat pajat, hienot kyltit. Nykyinen työn yksinkertaistuminen on valitettavaa, sillä monipuolisuus säilyttää työntekijän mielenkiinnon työhön. Yrittäjä sen sijaan saa maalauslalla tehdä tänä päivänä osaamisensa ja resurssiensa mukaan kaikkea rakentamiseen ja sisustamiseen liittyvää; maalata, asentaa lattiaita ja kalusteita, laatoittaa, tapetoida.”

Ennen tavaroiden hankinta työllisti paljon enemmän, nyt tarvitsee viedä työmaalle vain seinämaalit ja saunasuojat ja työkalut työn suorittamiseen.

”Kun työn käyttö jää vähiin, ei ammattitaito parane, ja ammattiväen saanti käy todella vaikeaksi”, Eeva Reijonen harmittelee.

Oman firman alkuajat olivat työntäyteisiä. Yrittäjäpariskunta painoi aamuyöhön asti.

”Kerrankin aamuyöllä kolmen neljän maissa purin suojuuksia Centrumin vaateosastolla. Vilkaisin ylös ja sanoin peilikuvalleni ’tulehan auttamaan’. Jouduin myös paljon ajelemaan työmailla. Kerran eräs nainen tokaisi, että on se sinulla helppoa, senkun vaan rouvana ajelet”, Eeva Reijonen naurahtaa sarkastisesti.

”Maalaustyöstä on tullut ympärivuotista. Rakennuttajat laativat liian kireitä aikatauluja, jotta saisivat nopeasti tuottoa. Kiireessä ei malteta kunnolla kuivattaa paikkoja ja jopa eristetään kostuneilla villoilla. Niinpä syntyy homeongelmia ja maalit kupruilevat irti seinistä jo takuuajan sisällä.”

Hinnat vedetty liian alas

Rajojen avautuminen lisäsi harmaata taloutta rakennuslalla. Vain hinta alkoi merkitä.

”90-luvulla teimme paljon töitä rakennusliikkeille, mutta nykyään vähemmän. Ellei ole moniosaavia huipputekijöitä, ei pärjää, hinnat on vedetty aika kireiksi.”

Joensuun alueelle on tullut Reijosten arvion mukaan kymmeniä uusia maalausliikkeitä viimeisen vuo-

sikymmenen aikana. Kohtuullinen kannattavuus on tiukassa, kun yhteiskunta ujuttaa aina vain lisää kuluja yrittäjien niskaan.

”Sitäpä tässä on keskusteltukin, miten leipä riittää kaikille. Yrittäjänä saattaa päästä hieman parempiin ansioihin, mutta oma sosiaaliturva jää helposti hunningolle.”

Reijoset ovat varmoja, että niin valmistuotantoon ei koskaan mennä, ettei maalareita ja remontoijia tarvittaisi. Ilman pintaurakoitsijaa ei rakennusurakkaa saa lopputarkastuksesta läpi. Viimeistelijä peittää edellisten virheet. Alaa kuvaava sanonta on, että se minkä timpuri voittaa, sen maalari häviää.

”Hyvin tehty pinta antaa kiinteistöille tasokkuutta ja helpohoitoisuutta. Asunnot ovat helpompia myydä, kun julkisivut ja yhteiset tilat ovat arvokkaasti kunnossa”, Martti Reijonen summaa.

Eeva Reijosen kalakukot

Eeva Reijonen on armoitettu liittokokouskukottaja. Hän nimittäin on parin vuosikymmenen ajan jatkanut kuopiolaisten vanhaa perinnettä, tuonut kalakukkoja liittokokouksen yhteydessä pidettyyn hallituksen saunaan.

Hallituksen saunassa

Aiemmin Suomen Maalarimestariliiton ja nyt Pintaurakoitsijoiden vuosikokousohjelmassa lukee: hallituksen sauna. Mistä on kyse? Mitä saunassa tapahtuu. Nyt puhuu runsaan 20 vuoden aikana usein hallituksen saunassa ollut, tälläkii hallituksen jäsen Martti Reijonen Kuopion Maalarimestariyhdistyksestä.

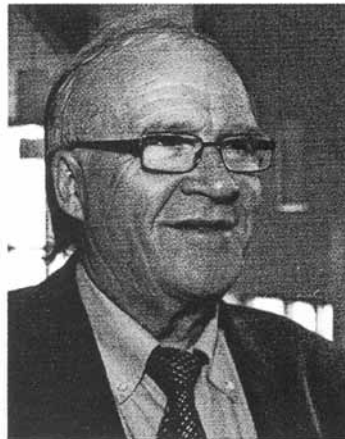
Teksti ja kuvat Pertti Laakkonen

■ Heti alkuun on tosin sanottava, että kovin suuria paljastuksia ei hallituksen saunasta ole luvassa. Yksinkertaisesti on kyse vuosikokouksessa valitun uuden hallituksen saunasta ennen juhlailltaa.

Mutta annetaan **Martti Reijosen** kertoa:

- Itse olin ensimmäisen kerran hallituksen saunassa muistaakseni 22 vuotta sitten, kun tulin valituksi liiton hallitukseen. Kyllähän se jännitti silloin.

- Vaimoni **Eeva** teki itse kalakukon saunaevääksi. Kukkope-

† - Hallituksen sauna on ollut sellainen viimeinen henkäys kokouksesta, mukava tapa ennen juhlailltaa, sanoo monessa liiton hallituksen

† Eeva Reijonen on kukitettu juhlaillalla kiitoksena kalakukkojen leipomisesta halli-

kädenväättä, myöntä aina vallin
- No, e ta löylykil ti tarkent

Tanssiehuipent

Martti Reijosen saunasta oita nuijit helposti s
- Näin on sellain kokoukse
- Muu vuosia sitta malla her

Kuopiolaisten kukkoilusta kertoi Väri ja Pinta -lehtikin 3/2011 jutussaan Hallituksen saunassa.